

Dinesen: Jeg har ikke meget at tilføje til, hvad der er udtalt af de to ærede Medlemmer, der have haft Ordet om det foreliggende Spørgsmaal. Jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt ved Gennemførelsen af et Lovforslag som det foreliggende at forsøge at løse dette Spørgsmaal i den Udstrækning, hvori det er bragt i Forslag. Jeg mener, at da vi i Løbet af et kort Tidsrum skulle til at beskæftige os med hele Sagen om Statsbanefunktionærernes Stilling, kunde det maaske være rigtigt at vente med den endelige Afgørelse af en Sag som denne til den Tid. Jeg erkender med det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Christian Rasmussen), at der er enkelte Steder omkring i Landet, hvor der er Bolignød for de paagældende Funktionærer, baade Assistenten og andre Funktionærer ved de forskellige Stationer, og at dette ofte har medført Vanskeligheder for de paagældende Personer, men jeg mener, at skulde der være paatrængende Mangel saadanne enkelte Steder, maatte det kunne afhjælpes ved, at den ærede Minister søgte at rette det gennem Forslag paa Finansloven. Ogsaa jeg deler den Tvivl, som blev fremsat af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, om det just vil vise sig praktisk, at man dannede Byggeforeninger og opførte Huse til Brug for disse Folk. Hvad de andre mindre praktiske Sider ved Sagen angaar, som han ankede over, at f. Eks. Boligerne ikke vare tilstrækkelig store i alle Tilfælde, tror jeg nok, efter de Erfaringer, man har vundet, at man maa kunne komme ud over dette ved at gøre de Boliger, der opføres for de forskellige Funktionærer ved Stationerne, af afvigende Størrelse. Jeg tænker i dette Øjeblik paa en lille Landstation, hvor alle Boligerne ere opførte af ens Størrelse og alle efter samme Model. Dette er næppe praktisk. Der er i Almindelighed, naar der ansættes 4 Funktionærer ved en saadan Station, nogen Forskel paa Familiernes Størrelse; og ved at indrette en enkelt eller et Par enkelte Boliger af en anden Størrelse end den almindelige, med lidt flere Værelser, kunde man komme ud over dette Spørgsmaal ved, at man anbragte de Familier, som vare større, i en Lejlighed med et større Antal Værelser; de mindre Familier, som maaske kun bestaa af Mand og Hustru, ville altid kunne have nok af en 2 Værelsers Lejlighed. Jeg tror, at man ved at gribe Tingen praktisk an maatte kunne komme ud over dette. Der er imidlertid en anden Side af Sagen, som jeg gerne

ville henlede deres Opmærksomhed paa, som i Fremtiden faa med den at gøre, nemlig det hensigtsmæssige i, at der er et Stykke Havejord ved saa mange Boliger, som det er muligt at skaffe det, ude omkring ved Stationerne. Det er en overordentlig god Ting for disse smaa Familier, at de have et Stykke Havejord, og det er ogsaa en nyttig Beskæftigelse i Fritiden for Familiens Medlemmer, ligesom det er til Glæde for dem. Jeg tror, at der ikke altid er taget tilstrækkeligt Hensyn hertil, og jeg vil derfor benytte Lejligheden til at henlede Opmærksomheden derpaa. Saa vil jeg kun som en almindelig Bemærkning sige, at jeg ser ikke rettere, end at dette at udlaane af Statslaanefonden et saa stort Beløb til dette Øjemed, hvorom der her er Tale, selv om det skal forrentes paa en begrænset Maade, dog paa en Maade er at vælge en Byrde, der egentlig vedkommer Statsbanerne, bort fra Statsbanedriften, og jeg nærer nogen Tvivl om, at dette er rigtigt. Men det vil jo ogsaa kunne blive overvejet sammen med Sagen i det hele, og paa Grund af og i Tilslutning til, hvad der i øvrigt er udtalt af Kritik af ærede Medlemmer, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Berntsen: Den Tanke, som her søges realiseret, nemlig at det offentlige, Staten, opfører Tjenesteboliger for Statsbanernes Personale eller dog for en Del af dette Personale, er jo en Tanke, der til Dels er ny og uprøvet her til Lands. Derimod er Tanken ikke ny an andre Steder. I vort Naboland, Sverige, er man for en Del Aar siden gaaet over til det System, som her tænkes indført. I tidligere Tid var det saaledes, at man ovre i vort Naboland Sverige udbetalte fra Statskassens Side ca. 20 pCt. af Lønningerne til Huslejegodtgørelse for det underordnede Personale. Men man er kommen bort derfra, og i Stedet for at yde disse Penge kontant er man kommen ind paa at yde denne Godtgørelse in natura derved, at man i de større Købstæder, navnlig Stockholm, Gøteborg og andre Steder, har opført større Tjenesteboliger. Det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) ønsker ikke Kaserner, men helst en Bolig til hver enkelt Funktionær. Man er ikke gaaet den Vej i Sverige, i Stockholm f. Eks. vil det ærede Medlem finde, at der bor mange Familier i hvert enkelt Bygningskompleks. Det er Boliger indrettede saaledes, at hver